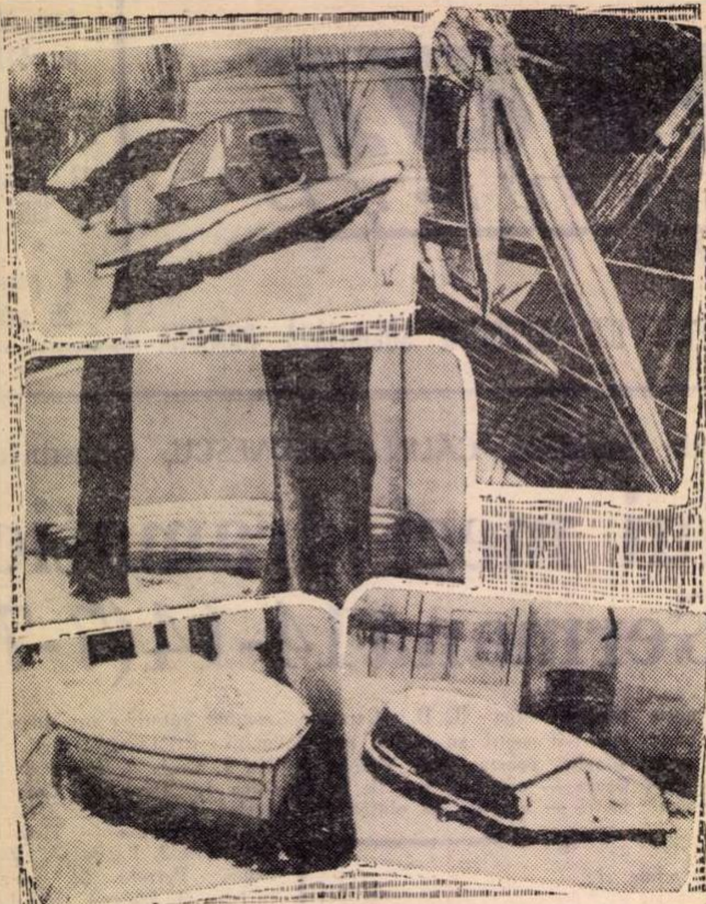

IARNA PE LAC

(După „Iarna pe uliță" de G. Coșbuc)

A-nceput din nou să cadă
Cite-un fulg, acum a stat.
Bărcile s-au mai umflat,
Schifurile stau grămadă
La iernat.

Nu e soare, dar e bine
Și pe lac e numai fum.
Iolele troznesc acum,
Dar năvalnic vuiet vine
De pe drum.

Marangozi cu jalbe-n mină,
Din hangare ies pe rind
Și se pling de bărci țipind:
Că zăpada le sfărimă
În curind!

Gură fac ca roata morii
Și de-a valma se pornesc,
Cluburile clevetesc
Rogojini contra ninsorii
Nu primesc!

Colo-n colț acum răsare
Un reporter înghețat;
Are bliț pentru pozat
Și se uită pe cărare
Speriat.

El degrabă-n jur chitește
Vr-un ocol; căci e pierdut
Marangozii l-au văzut!
Toată ceata năvălește
Pe-ntrecut!

— Uite, mă, iar le pozează,
Pe-astea fără adăpost
An de an pe-aici a fost!
De ce tot se deranjează
Fără rost?

Unii spun să se grăbească
Alții-n glumă parte-i țin,
Uite, fără pic de vin
S-au jurat să-l ameţească
Pe creștin!

Vine-o babă-ncet pe stradă
Se strecoară prin alei
Și în dreptul unui tei
Stă pe loc acum să vadă
Si ea ce-i.

S-oțărăște rău bătrina
Dă s-azvirle cu un ciot;
— Ați innebunit de tot?
Hai, reportere, dă-mi mina
Să te scot!

Astfel tabăra se duce
După bărci pe Herăstrău.
Baba-n mijloc popindău!
Cind le vede-și face cruce
De mai rău!

Ba se răscolesc și cinii
De prin curți și sar la ei.
Pe la garduri ies femei
Stau în stație bătrinii
La Bordei.

— Ce-i pe lac atita larmă?
— Snaipuri sparte, tevatură!
— Iarăși n-au învelitură?
— Nici nu iau, pină se sfarmă,
Vreo măsură!...

VASILE TOFAN

P. S. Respectiva parodie a fost scrisă în atenția unor cluburi și asociații sportive (se „văd" ele în fotografie: Sirena, Minerul etc.) care au baze nautice pe Tei, Băneasa, Floreasca și Herăstrău. Lista completă o vom publica — dacă va mai fi cazul — săptămina viitoare!...

Tabăra de iarnă — un punct de plecare spre performanțele din vară

ÎNSEMNĂRI

De la plus 24... la minus (în funcție de veșnicele capricii ale vremii) citeva grade. Sau, de la obișnuitele piscine acoperite, unde sportivii își pregătesc recordurile și performanțele din vară — sus pe piscuri de munte, înveșmintate în mantie albă de nea. Profitind de vacanța de iarnă, speranțele natației noastre au schimbat pentru două săptămîni decorul pregătirii, înlocuind costumele de baie și halatele cu pantaloni de schi și hanorace.

Anul acesta, la tradiționala invitație a F. R. Natație, a cărei grijă deosebită pentru „schimbul de miine" este mai mult decît lăudabilă, au răspuns „prezent" peste 200 de tineri înotători, săritori și jucători de polo din mai multe orașe ale țării. Nu au lipsit de la apel puternica garnitură de recordmani și campioni ai întrecerilor de copii pregătită în secția clubului Dinamo București, jucătorii de polo de la Steaua — campioni republicani de juniori — performerii natației clujene, gălățene, sibiene sau mureșene, ca și mulți alți tineri sportivi remarcați în sezonul trecut.

Locul de întîlnire a fost fixat de data aceasta în frumosul complex turistic de la Muntele Mic. De la bun început, merită a fi subliniat deosebitul examen de dîrzenie și voință (parcurgerea drumului înzăpezit, de o duritate greu exprimabilă pentru cei mai puțin obișnuiți cu asemenea ascensiuni) la care au fost supuși toți participanții. Mai în glumă, mai în serios, un tînăr înotător bucureștean (nu are mai mult de 10 ani) îmi destăinuia că ar prefera să înoate zilnic cei aproape 18 km, decît să parcurgă o dată pe an drumul care leagă satul Borlova de Muntele Mic, aflat la o altitudine de peste 1 500 m...

Am întîlnit în zilele de tabără foarte mulți oaspeți obișnuiți ai rubricii noastre de natație: pe mezinele **Eugenia Cristescu** (8 ani) și **Anca Pop** (9 ani), care și-au pus pentru prima oară schiurile în picioare, și, alături de ele, pe recordmanul țării, **G. Moraru**, venit să-și pună la punct pregătirea fizică necesară unui 17:30,0 la 1 500 m, promis pentru lunile de vară, pe **Zeno Oprițescu** și **Mihaela Dobocan**, deciși să mute cît mai repede centrul sprintului în regiunea Cluj; pe **Zita Erdeli**, care se gîndește de pe acum să păstreze medalia Cristinei Balaban la „europenele" de la Barcelona (1970), pe **Mariana Birsan** (13 ani), care vrea să ajungă în acest an campioană și la... senioare, sau pe micuțul **T. Nicolae** (10 ani) — care schiază cu îndemînarea și ambiția care l-au dus anul trecut în fruntea promoției sale.

I-am văzut și pe tinerii poloiști de la Steaua, Școala sportivă nr. 2 București sau Clubul sportiv școlar, pe săritorii sibieni, pe mureșanul **A. Covaci**, preocupat de recordul „sutei" la delfin, pe care nimeni nu i l-a putut încă „smulge" lui Al. Popescu.

De consistența gîndurilor și promisiunilor făcute în acest decor reconfortant m-am putut convinge de-a lungul mai multor zile. Cursurile de schi, reprizele de gimnastică sau orele de lucru la extensoare și gantere aveau seriozitatea și mobilul unor veritabile lecții de antrenament, de fortificare a organismului, de întărire a musculaturii, de continuă dezvoltare a vitezei și supleței. Iar pe măsură ce zilele treceau, drumurile spre „cruce" (aflată în capătul unei pante serios înclinate, la o altitudine de peste 1 800 m), nu mai constituia nici măcar pentru cei mici calvarul „Golgotei".

La plecare, l-am văzut pe micul înotător bucureștean care suferise atît de mult la urcuș. Aflase între timp că în această stațiune turistică există și un bazin de 25 m cu apă încălzită. Își întreba acum antrenorul: cînd vom mai veni la Muntele Mic, vom face și antrenament...?

Nu ne mai rămîne decît să așteptăm roadele acestei tabere bine organizată, îndrumată de antrenori pricepuți, și care a avut la dispoziție (este meritul întregului personal de serviciu al complexului) condiții dintre cele mai bune. Nu prea mult. Doar pînă în februarie, cînd pe agenda competițională sînt înscrise primele concursuri ale anului.

A. VASILIU

TENIS DE MASĂ

JUNIORII ÎN ÎNTRECERE

Timp de trei zile, în sala de la stadionul Republicii din Capitală, a avut loc un concurs de tenis de masă cu participarea celor mai buni copii și juniori din țară organizat de federația de specialitate. Au luat parte 60 de concurenți.

Cea mai bună impresie au lăsat-o **Marilena Tomescu** (Dinamo Craiova, antrenor V. Bălan) și **Șerban Doboșiu** (C.S.M. Cluj, antrenor F. Paneth). S-au mai remarcat și Macovei, Domnaru (C.S.M.S. Iași), A. Toader (A.S.A. București), Dogaru (Metalurgistul Cugir), Bobocică (Dinamo Craiova) și Monica Hariga (C.F.R. Brașov).

Clasamente: juniori: 1. Ș. Doboșiu, 2. C. Macovei, 3. Roncea; **junioare: 1. Marilena Tomescu**, 2. Roberta Toma, 3. Maria Corodi; **copii** (pînă la 14 ani); **băieți: 1. Bobocică**, 2. Domnaru, 3. Naftali; **fete: 1. Monica Hariga**, 2. Nicoleta Spiridon, 3. Marilena Badea.

Asemenea competiții sînt deosebit de folositoare, tinerii participanți ca și antrenorii lor avînd posibilitatea să efectueze schimburi utile de experiență.

E. IACOBI
antrenor de tenis de masă

În semifinalele „C. C. E."

Întîlnirea Progresul București — T.S.K. Berlin (f) se va desfășura la Berlin

Comisia europeană de tenis de masă a stabilit ca meciul feminin Progresul București — T.S.K. Berlin, din cadrul semifinalelor „Cupei campionilor europeni" să se desfășoare la Berlin. Urmează ca cele două echipe să cadă de acord asupra datei întîlnirii.

(Agerpres)

BASCHET

Politehnica București a greșit nepermis de mult în partida cu Wisla Cracovia

După formația masculină a clubului *Steaua*, iată acum și pe jucătoarele *Politehnicii* București pe punctul de a fi eliminate din cea mai importantă competiție continentală rezervată echipelor de club. Pentru că, oricît de optimiști am fi, este greu de întrevăzut ca baschetbalistele bucureștene să poată obține în meciul-retur de la Cracovia, ceea ce n-au reușit în sala Floreasca, în fața propriilor susținători.

Desigur, în sport nu poți fi învingător întotdeauna. Există posibilitatea să întîlnești uneori un adversar superior, mai bine pregătit. Dar — și de acest lucru și-au dat seama toți cei prezenți la această întîlnire — insuccesul campioanelor noastre nu poate fi explicat astfel. Departe de a străluci, formația din Cracovia își datorează victoria în special ...greșelilor comise de bucureștence, meritele baschetbalistelor de la *Wisla* (foarte bine conduse de *Alina Szostak*) constînd mai mult în promptitudinea cu care au știut să profite de fiecare inexactitate (mai precis — acțiune puțin controlată) a bucureștencelor.

Nu puțini au fost cei (chiar și din tabăra formației bucureștene) care au recunoscut după meci că Politehnica a pierdut datorită propriilor sale greșeli. Maestra sportului *Viorica Niculescu* ne declara că echipa a manifestat un optimism prea mare înainte de joc și cînd și-a dat seama de situație a fost de acum tîrziu. Deruta își făcuse loc în echipă și revenirea pe linia de plutire nu a mai fost posibilă. Iar prof *C. Dinescu* ne-a oferit o altă explicație: *„Jucătoarele nu au respectat nici un moment indicațiile primite, dînd dovadă de o evidentă lipsă de maturitate exprimată prin imposibilitatea de a se adapta la situațiile ivite pe parcursul jocului. Altfel, nu-mi pot explica de ce în loc să folosească contraatacul (arma lor de bază), să pătrundă continuu spre coșul advers („5"-ul Wislei a avut la sfîrșit 4 greșeli personale pe linie!), ele s-au încăpățînat pur și simplu, încercînd tot timpul aruncări de la semidistanță"*.

În declarația sa antrenorul bucureștencelor a pus „punctul pe i". Pentru a vă oferi o imagine și mai precisă a partidei de miercuri seara (ceea ce, de altfel, a decis victoria polonezelor), iată înregistrările făcute la acest meci: POLITEHNICA: aruncări libere 22/17 (77%); aruncări de sub coș 44/14 (31%) și de la semidistanță 25/7 (28%); recuperări în apărare și atac 27/14; pase greșite 15 — greșeli de tehnică 6 (20%); WISLA: ar. libere 18/10 (55%); ar. de sub coș 41/17 (41%) și ar. de la semidistanță 24/11 (45%); rec. în apărare și atac 38/12; pase greșite 12 — greșeli de tehnică 11 (23%). Cifrele exprimă cît se poate de precis cauza insuccesului: *slabul procentaj al aruncărilor din acțiune (multe total nejustificate) și proporția mult prea mare a greșelilor (20% din acțiuni), care au... oferit gratuit mingea adversarelor*. Se impune, deci, o analiză foarte serioasă a jocului, care face notă discordantă în frumosul palmares al acestei echipe. *(a. v.)*.

PATINAJ

SĂ „IMPORTĂM" GHEAȚĂ?...

NOTE

O foarte interesantă consfătuire la Consiliul orășenesc București al UCFS, organizată de comisia de specialitate, ne-a pus din nou în fața problemelor „de sezon" ale patinajului artistic. Dintre ele, una mai cu seamă, merită a fi elucidată fără întîrziere.

Specialiști, antrenori, arbitri, sportivi și părinți ai sportivilor (în partinaj, minoratul este... majoritar), toți cei care au luat cuvîntul în amintita consfătuire au declarat la unison că gheața amenajată la patinoarele noastre artificiale — în special cel de la Floreasca a fost vizat — nu este de calitate corespunzătoare unei activități de performanță în patinaj. Pentru a desena cu muchea patinei migăloasele „trei"-uri și „opt"-uri ale figurilor obligatorii, pentru a executa cu elan și siguranță dificilele sărituri simple și duble, patinatorul trebuie să aibă la dispoziție o gheață perfect nivelată, fără asperități, de o anumită duritate, indiferent de condițiile atmosferice din momentul respectiv. Ceea ce, la noi, nu se poate...

Ne-am întrebat care sînt cauzele acestei curioase stări de fapt. Cel mai elocvent „răspuns" a fost... ridicarea din umeri. Instalațiile sînt bune, mașinile asemenea, personal de specialitate există — și totuși pe patinoarele noastre vezi gropi și șanțuri, unele suprafețe avînd aspect mai mult de zăpadă înghețată. S-a spus că nu avem încă un număr suficient de amenajatori de gheață artificială calificați, fapt pentru care ar fi necesar un curs de specializare a acestora. Unii preconizează chiar aducerea de specialiști din străinătate, ca să ne facă gheață...

Ironia ar fi binevenită într-un asemenea caz. O vom evita, pe cît se poate, amintind însă celor direct interesați un singur lucru: acum, cînd țara noastră se mîndrește cu produse industriale căutate în străinătate, cu mașini de înaltă tehnicitate, pe care le exportă cu succes peste hotare, ar fi de-a dreptul un paradox să apelăm la un „import" de gheață artificială pentru patinoarele bucureștene.

Soluția? Să încercăm să ne-o fabricăm singuri. Cu grijă și bună gospodărire, este imposibil să nu reușim. Dar pentru aceasta este imperios necesar ca să convingem de adevărul celor de mai sus, în primul rînd, pe cei care răspund de amenajarea gheții pe patinoare. Și fiindcă am amintit în mod special de patinoarul Floreasca, este de dorit ca Întreprinderea de Produse Alimentare, căreia îi aparține fabrica de gheață de care depinde această unitate, să se intereseze îndeaproape de problema ce o dezbatem. Pînă acum, I.P.A. a dat dovadă de o vizibilă rezistență la toate solicitările forurilor în drept pentru ameliorarea calității gheții de la Floreasca. Să sperăm că această rezistență inexplicabilă nu este și definitivă.

Iar pentru federația noastră de specialitate, o sugestie. Din moment ce se dovedește atît de greu a obține gheață bună la Floreasca, iar cea de la patinoarul „23 August" rămîne incontestabil superioară, este cazul ca măcar o parte din orele afectate antrenamentului secțiilor de performanță să fie transferate la primul nostru patinoar.

Pînă cînd vor învăța și cei de la Floreasca să facă gheață bună...

RADU VOIA

ȘAH

Studenții bucureșteni au evoluat la Leningrad

Zilele trecute s-au întors de la Leningrad șahiștii clubului Universitatea București, participanți la o competiție inter-universitară de șah, în cadrul căreia au întîlnit reprezentative studențești din Belgrad, Budapesta și Leningrad. Victoria a revenit studenților iugoslavi care au totalizat $16\frac{1}{2}$ puncte, urmați de formația universității din Leningrad cu $14\frac{1}{2}$ puncte, Budapesta $9\frac{1}{2}$ puncte și București $7\frac{1}{2}$ puncte.

La întoarcerea echipei, am stat de vorbă cu antrenorul **Veniamin Urseanu**, care a însoțit pe tinerii șahiști români în U.R.S.S. El ne-a declarat următoarele: **„Echipa noastră, lipsită de aportul primului ei jucător, Florin Gheorghiu, a obținut un rezultat modest, în fața unor formații incontestabil superioare, cuprinzînd numeroși maeștri și chiar maeștri internaționali. Din echipa română, un rezultat de 50 la sută au realizat studenții Șerban Teodorescu și Șerban Stănciulescu, ca și Victoria Vidrașcu. Am mai folosit pe Em. Pantazi, S. Segal, D. Wolf, N. Dăneț și Heidrun Brantsch. Concursul de la Leningrad a fost o utilă luare de contact cu reprezentanții mișcării șahiste studențești de peste hotare".**